

**SUPREME COURT OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA**

**KOSOVO PROPERTY AGENCY (KPA) APPEALS PANEL
KOLEGJI I APELIT TË AKP-së
ŽALBENO VEĆE KAI**

GSK-KPA-A-131/12

**Priština,
1. oktobar 2013. godine**

U postupak

S.M

Podnosilac zahteva/Žalilac

protiv

R.R

Tužena strana/Tuženik

Žalbeno veće KAI Vrhovnog suda Kosova, u sastavu Elka Filcheva-Ermenkova, predsedavajući sudija, Esma Erterzi i Sylejman Nuredini, sudije, u žalbi na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/152/2012 (spis predmeta upisan u KAI pod brojem KPA10469) od dana 19. april 2012. godine, nakon zasedanja održanog dana 01. oktobra 2013. godine, donosi sledeće

PRESUDA

- 1- Odbija se kao neosnovana žalba S.M na odluku Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/152/2012, od dana 19. aprila 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan u KAI pod brojem KPA10469.
- 2- Potvrđuje se odluka Komisije za imovinske zahteve Kosova KPCC/D/R/152/2012, od dana 19. aprila 2012. godine, u delu koji se odnosi na predmet upisan pod brojem KPA10469.
- 3- Žalilac se obavezuje da u roku od 90 (devedeset) dana od dana prijema presude plati troškove postupka određene u iznosu od € 60 (šezdeset) pod pretnjom prisilnog izvršenja.

Proceduralni i činjenični istorijat:

Dana 07. decembra 2007. godine, S.M je podneo imovinski zahtev u Komisiji za imovinske zahteve Kosova (KAI) kojim je potraživao ponovni posed imovine – stana koji se nalazi u Vitini, Ulica Cara Dušana, zgrada P+4, stan br. 16, u površini od 52,31 m². On navodi da je on vlasnik stana na osnovu ugovora, overenog pred Opštinskim sudom u Vitini, Vr. br. 735/93, od dana 22. juna 1993. godine.

On tvrdi da je stan izgubljen zbog okolnosti koje rezultiraju iz oružanog sukoba koji se dogodio na Kosovu, gde je datum gubitka bio 01. jun 1999. godine.

Zahtev je upisan pod brojem KPA10469.

Podnosilac zahteva je dostavio nekoliko dokumenata koja su irelevantna u ovoj pravnoj pravnu stvar.

Ugovor o kupoprodajni stana, overen pred Opštinskim sudom u Vitini Vr. br. 735/93/99, od dana 22. juna 1993. godine, je pozitivno verifikovan izveštajem o verifikaciji KAI od dana 21. februara 2008. godine.

Dana 25. januara 2008. godine, službenici KAI su otišli na mestu na kome se nalazio stan i zaključili da ga koristi tužena strana, te je isti tvrdio zakonska prava potpisivanjem obrasca za učešće.

Dana 17. juna 2008. godine tužena strana u postupku pred KAI je tvrdila svoja zakonska prava nad stanom.

U podršci svojim navodima ista je dostavila sledeće dokaze:

- Odluka Skupštine opštine Vitina br. 04-360-60, od dana 16. oktobra 1976. godine, kojom je ustanovljeno da je stan u Vitini, ulici M. Tita dodeljen tuženoj strani.
- Ugovorom Izvršnog odbora 02 br. 360-158, od dana 27. aprila 1990. godine, stan br. 15 u stambenoj zgradi u Vitini je dodeljen tuženoj strani dok se ne izgradi stan u JU programu.
- Preko Vrhovnog suda Srbije u Beogradu, rešenje Rev.nr. 1671/95, od dana 31. maja 1995. godine, poništena su rešenja Opštinskog suda u Vitini C.nr. 2/94 i Okružnog suda u Gnjilanu AC.r.18/94 i predmet je vraćen na ponovno razmatranje. Ovim rešenjem je zaključeno da je ona privremeno boravila u spornom stanu, dok se ne izgradi nova zgrada gde bi ona stekla stalno korišćenje u trenutku uručenja ključeva dodeljenog stana.
- Odlukom HPCC/D/236/A&C od dana 06. decembra 2005. godine, zahtev tužene strane DS200338 je prihvaćen kojom je tuženoj strani priznato imovinsko pravo nad imovinom u zahtevu, dok je zahtevom br. DS200490 prihvaćeno pravo podnosioca zahteva na novčanu naknadu; i
- Odlukom HPCC/REC/81/2006 od dana 11. decembra 2006. godine, odbačen je kao neosnovan zahtev S.M za ponovno razmatranje odluke HPCC/D/236/A&C, od dana 16. decembra 2005. godine.

Na osnovu izveštaja o verifikaciji od 21. februara 2008. godine, sva gore navedena dokumenat su pozitivno verifikovana od strane KAI ekipe za verifikaciju.

Komisija za imovinske zahteve Kosova je odlukom KPCC/D/R/152/2012 od dana 19. aprila 2012. godine, odbacila imovinskog zahteva S.M kao već rešeno pitanje ili *res judicata*; sa obrazloženjem da je njegov isti zahtev upisan u HPPC pod brojem DS200490 bio razmatran i doneta je završna odluka HPCC/D/236/A&C od dana 16. decembra 2005. godine, kojom je priznato pravo naknade. Dok, na osnovu imovinskog zahteva tužene strane R.R, zahtev upisan pod brojem DS200338, istom odluko je priznato njeno pravo nad stanom u zahtevu u smislu člana 14.4.C UNIMK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079.

Dana 13. septembra 2012. godine, odluka je uručena S.M. Isti je dana 09. oktobra 2012. godine uložio žalbu Vrhovnom sudu (u daljem tekstu žalilac). Dana 01. oktobra 2012. godine, odluka je uručena R.R u svojstvu tužene strane.

Dana 04. decembra 2012. Godine, tuženik je podneo odgovor na žalbu.

Žalilac je napao odluku zbog nepotpunog i pogrešnog ustanovljavanja činjeničnog stanja i pogrešne primene materijalnog prava. On je naveo da je kupio imovinu u zahtevu na zakonski način plaćanjem celokupne cene. Žalilac je zatražio od Vrhovnog suda da usvoji njegovu žalbu i omogući stanarsko pravo nad stanom u zahtevu.

Tuženik predlaže Vrhovnom sudu da potvrdi odluku, jer je ista doneta na osnovu potpunog i tačnog ustanovljavanja činjeničnog stanja i tačne primene materijalnog prava. Ona je navela da je prvostepena odluka tačna, pošto je isto pitanje između istih stranaka već rešeno završnom odlukom HPCC/D/236/A&C, od dana 16. decembra 2005. godine. Ona je takođe naglasila da je zahtev za ponovno razmatranje S.M na odluku HPCC/D/236/A&C od dana 16. decembra 2005. godine, odbijen kao neosnovan. Ovim odlukama je priznato imovinsko pravo tuženika i pravo na naknadu žalioaca.

Pravno obrazloženje:

Žalba je prihvatljiva. Ista je uložena u vremenskom roku od 30. dana, kao što je propisano Zakonom (član 12.1 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079).

Nakon pregleda dostavljenih dokumenata u spisu predmeta, odluke na koju je uložena žalba i žalbenih navoda, u smislu člana 194 ZPP, Vrhovni sud nalazi da je žalba neosnovana.

Vrhovni sud smatra da je odluka na koju je uložena žalba pravedna i zakonska. KIZK je pravedno odbacila zahtev S.M na osnovima već rešenog predmeta ili *res judicata* u smislu člana 11.4 (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079. Zahtev je rešen odlukom HPCC/D/236/A&C, od dana 16. decembra 2005. godine.

Zahtev podnosioca zahteva za ponovno razmatranje te odluke je već bio odbijen odlukom HPCC/D/236/A&C od dana 16. decembra 2005. godine. Prema tome, isto pitanje, između istih stranaka, za iste pravne i činjenične osnove je već rešeno završnom odlukom HPCC/D/222/2005/AC od dana 22. oktobra 2005. godine. Ova odluka je potvrđena odlukom HPCC/REC/81/2006 od dana 11. decembra 2006. godine, gde je odbijen zahtev za ponovno razmatranje žalioaca.

Gore navedenom odlukom HPCC priznato je tuženoj strani imovinsko pravo nad stanom u zahtevu i isti joj je dat u ponovni posed, dok je pravo za naknadu nad stanom u zahtevu priznato žalioocu. Dakle, postoji završna odluka između istih stranaka na istim pravnim i činjeničnim osnovima.

Vrhovni sud je pregledao i ocenio navode žaliooca, da je on navodno kupio imovinu i platio kupoprodajnu cenu spornog stana te prema tome treba se prihvatiti njegovo pravo na stanovanje, međutim, Sud nalazi da su ti navodi neosnovani, neprihvatljivi te i nezakoniti. Prema tome, KIZK je pravilno odbacila zahtev S.M.

Navodi žaliooca su već razmotreni i rešeni priznavanjem prava na naknadu kao što je propisano odlukom HPCC/D/236/2005/A&C, od dana 16. decembra 2005. godine, koja je *res judicata* ili već suđena stvar. U članu 166 ZPP, koji u primeni *mutatis mutandis* na osnovu člana 13.5 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, predviđeno je da je novo ročište nedozvoljeno za istu pravnu stvar za koju već postoji završna odluka između istih stranaka.

Prema tome, na osnovu gore navedenog i u smislu člana 13.3 (c) UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom br. 03/L-079, i u smislu člana 166. Stav 2 ZPP odlučeno je kao u dispozitivu ove presude.

Troškovi postupka:

Na osnovu dodatka III, člana 8.4 Administrativnog naređenja (AN) 2007/5 zamenjenog Zakonom br. 03/L-079, stranke su oslobođene plaćanja troškova u postupku pred Izvršnim sekretarijatom i Komisijom. Međutim, isti izuzeci nisu predviđeni u postupcima pred Vrhovnim sudom. Prema tome, standardna tarifa sudske takse je predviđena Zakonom o sudskim taksama (službeni list SAPK-3. oktobar 1987. godine) i AN 2008/02 Sudskog saveta Kosovo o Ujedinjenju sudskih taksi koji su u primeni u postupcima pred Žalbenim većem.

Prema tome, sledeće sudske takse se odnose na ovoj žalbeni postupak:

- Sudska tarifa za ulaganje žalbe (član 10.11 AN 2008/2): € 30
- Sudska tarifa za donošenje presude (član 10.15, 10.21 i 10.1 AN 2008/2) uzimajući u obzir ocenjenu vrednost konkretne imovine ne može biti veća od 30 €.

Žalilac će snositi troškove postupka pošto je isti izgubio slučaj. U smislu člana 45.1 Zakona o sudskim taksama, završni rok za uplatu kazne za osobu sa prebivalištem ili boravištem u inostranstvu

ne može biti manji od 30. dana a ni veći 90. dana. Član 47. stav 3. predviđa da u slučaju da stranka ne plati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, ista će trebati da plati novčanu kaznu u iznosu od 50% od iznosa kazne. U slučaju da stranka ne isplati sudsku taksu u određenom vremenskom roku, sprovedeće se prisilno izvršenje.

Pravni savet:

U smislu člana 13.6 UNMIK Uredbe 2006/50 zamenjene Zakonom 03/L-079, ova presuda je konačna i primenljiva i ne može biti osporena korišćenjem redovnih ili vanrednih pravnih lekova.

Elka Filcheva-Ermenkova, EULEX predsedavajući sudija

Sylejman Nuredini, sudija

Esma Erterzi, EULEX sudija

Urs Nufer, EULEX zapisničar